

‡ ‡ ‡ «

גלי מסכתא

< ם ‡« ¥¥ / ‡ ‡ ¥« fi> f‡¥† -‡ ‡-‡°‡§ ׀ ‡ ‡ « ם/

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

ם ‡† ‡-fi °§ - ‡¥« ‡¥ ‡ “ §¥† ¥ ¥ « ‡§

מסכת סוטה

כללים לשימוש

‡ - f«i - °§ >@
- ‡ ‡>“ ‡ i-> ‡>“
†«§¥ ¥ ם §/ /¥ ¥ ׀¥ ¥
‡‡- § ׀ §
f ׀“ ‡‡i‡† ‡ ‡ > ‡§/‡“ ->“ ׀‡« ם ‡¥ ׀“ ‡†/‡ ‡-‡i‡† לרש״י
׀“ ‡ ‡ f‡† ‡ ‡-°‡«¥
§- ¥ ם § ¥§ “ >‡¥‡ / f/‡“ ‡- § ° ° ¥‡ / ' ‡ - f«>
£‡> ם ‡ § ‡ ‡† f‡§«> - ‡ ¥° - ¥/ -§ f‡'> ‡ §¥†

£‡'‡« ‡ ‡ ‡ i§† “/¥ ' ‡ -« -‡« ¥ ' ‡

©

‡ - §† ‡ ‡ / ¥/
“ ‡‡

‡ -« ¥ ‡ ‡/
†‡ ם ׀ - ‡ >
‡ ירושלים ° ‡«>
(02) 571-2016 ¥i

מסכת סוטה

פ"א המקנא

גמ' ב. - ו.

קינוי (אל תסתרי) בפני ב' (אביי להל') [ועד אין בה - בטומאה ולא בקינוי]
לר' יוסי בר' ר"א בפני א' (ר"ל להל') [איתקיש לטומאה]

סתירה - ר"א - ע"א או על פי עצמו [איתקיש לטומ' - ונסתרה והיא נטמאה (תחלת טומ')]
עבד או שפחה רש"י לא. - או

לריב"ר בפני ב' [בה - ולא בסתירה]
ר' יהושע - על פי ב' [בה - ולא בסתירה]

שנטמאת (רש"י - אם יש עדים בקינוי וסתירה) - ע"א [ועד (=ב') אין בה - אלא א' (רגלים לדבר)]
{ זוג ראשון לפי המזל, זוג שני לפי מעשיו וקשה כקרי"ס; עבירה ברוח שטות }

משנתנו, ר"ל, אביי - לכתחלה אסור לקנאות, ויש חולקים
ר' ישמעאל - רשות לקנאות [וקנא לאפוקי מלא תשנא אחיך בלבבך]
ר"ע - חובה [רוח קנאה וקנא - כפל הקרא]

ר' ישמעאל - כהן מטמא לקרוב רשות, לעולם בהם תעבודו רשות [פסוק לאפוקי משאך מתים/מז'
אומות]

ר"ע - חובה [כפל הקרא]

שיעור סתירה כדי העראה [ר' יוסי בר"י - ונסתרה והיא נטמאה] (לר' ישמעאל כדי הקפת דקל, לר"א -
מזיגת הכוס, לר' יהושע - מזיגה ושתייה, לבן עזאי - לצלות ביצה, ר"ע - לצלות ולגומעה, לר"י
בן בתירה - גמיעה לבד ...)

{ גנות עריות וגסות רוח }

נט"י - מגביה ידיו [שלא יחזרו המים שיצאו חוץ לפרק (רש"י - שעליהם לא נטל מים שניים)]

מים אחרונים - ישפיל ידיו [רש"י - שתרד הזוהמא]

אוכל פת בלי ניגוב = אוכל טמא (רש"י - מאוס)

אזהרה לגסות רוח - זעירי - אל תגבהו, ר"נ ב"י - השמר לך פן תשכח (ורם לבבך ושכחת)

רב, רב הונא בדרי, רבא - ת"ח צריך גסות מעט, ור"נ בר יצחק חולק

"אל תדברי" אינו קינוי

סוטה חולצת [כבעל שצריך גט] ולא מתיבמת [ערוה דבר וכו' לאיש אחר - ולא ליבם, שלא יסתור ביתו,
המכניס רשעה נקרא "אחר", ק"ו דנאסרה לבעלה המותר לה]

נאנסה תחת כהן - אחיו חלל מִיבמה [בישראל מותרת - ולחלל מותרת (רש"י - יחלל זרעו)]

רש"י ד.

המזלזל בנט"י תמיד נעקר מהעולם - לרש"י - עובר על דברי חכמים חייב מיתה

לגי' רש"י (ב"ח) - מים שניים מטהרין חוץ לפרק

גמ' ו. - יד.

אסורות בתרומה: "טמאה אני לך", בעידי טומאה אחר שתייה, סוטה שאינה שותה, בשאין המים
בודקין

רב ששת - אם יש עדים במדה"י שנטמאה אין המים בודקין [ועד אין בה - דליכא דידע, וטהורה היא]
(ורב יוסף חולק)

ומנחתה הקדש טעות [רש"י - רק באה להזכיר עונה שתבדק]

לרב פפא מנחתה נשרפת מדרבנן [גזרה שמא יאמרו מוציאין מכלי שרת לחולין] משא"כ
בנמצאו זוממין [קול]

אין המים בודקין בקלקולה מפורסם [וטהורה היא]

ת"ק - בעלה וב' ת"ח מוליכה לירושלים [יחוד, התראה ועדות אם יבא עליה - חשוד דלא חמירה עליו
לאו דסוטה, אין לה היתר - מים גנובים]

ר"י - בעלה נאמן שלא יבא [ק"ו מנדה שבכרת, והביא האיש את אשתו]

בב"ד הגדול [תורה תורה מזקן ממרא] מאיימין עליה להודות -
ואחר שנמחקה השם מאיימין שתשתה

מפרסם חטאו שלא יחשדו אחרים

מורדין ומעלין אותה בהר הבית לייגעה

בשער נקנור השקאת סוטה ומצורעין [לפני ה'] ויולדת וזבין [לעמוד על קרבנן]

אין משקין ב' סוטות כאחת [ר"י - אותה, ר"ש - טעמא דקרא שלא יהא לבה גס] (אבל רותתת מאימה
כך), בכהן אחד - מצות חבילות]

כהן מגלה לבה וסותר שערה [ופרע את ראש האשה, וְנוֹסְרוּ כָל הַנָּשִׁים]
לר"י - אבל לא בנָאָה [שלא תצא זכאית ויתגרו בה]

ומנוולה וקושרין חבל המצרי למעלה מדדיה [שלא ישמטו בגדיה]

אביי - רק נשים באות לראות, רבא - אנשים רשות ונשים חובה [ונוסרו כל הנשים]

{ מדה כנגד מדה: סוטה, שמשון, (יהודה ותמר), אבשלום, מרים, (פרעה), קבורת יעקב, יוסף, משה }

רש"י ח.

לרש"י רציעת ב' עבדים של ב' אדונים בב"ד א' לא הוי חבילות